

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 03-03-2017 r.

Sąd Rejonowy w Koninie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Daniel Adamczyk

Protokolant:st.sekr.sąd. Aneta Szymczak

po rozpoznaniu w dniu 24-02-2017 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa H. W.

przeciwko Gminie S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej Gminy S. na rzecz powódki H. W. kwotę 13 617,22 zł (trzyście trzydzieści sześćset siedemnaście złotych dwadzieścia dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie (art. 481 § 1 k.c.) od kwoty:

—

- 1 100 zł od dnia 03.09.2013 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 03.09.2013 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 02.10.2013 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 02.10.2013 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 03.11.2013 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 03.11.2013 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 03.12.2013 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 03.12.2013 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 03.01.2014 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 03.01.2014 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 02.02.2014 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 02.02.2014 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 02.03.2014 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 02.03.2014 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 02.04.2014 r. do dnia zapłaty,

- 23,65 zł od dnia 02.04.2014 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 03.05.2014 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 03.05.2014 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 03.06.2014 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 03.06.2014 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 02.07.2014 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 02.07.2014 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 02.08.2014 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 02.08.2014 r. do dnia zapłaty,
- 133,42 zł od dnia 02.03.2014 r. do dnia zapłaty;

1. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5 498 zł (pięć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Daniel Adamczyk

Sygn. akt I C 1254/16

UZASADNIENIE

Powódka H. W. wniosła o zasądzenie od pozwanej Gminy S. kwoty 13 617,22 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

—

- 1 100 zł od dnia 03.09.2013 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 03.09.2013 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 02.10.2013 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 02.10.2013 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 03.11.2013 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 03.10.2013 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 03.12.2013 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 03.12.2013 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 03.01.2014 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 03.01.2014 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 02.02.2014 r. do dnia zapłaty,

- 23,65 zł od dnia 02.02.2014 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 02.03.2014 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 02.03.2014 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 02.04.2014 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 02.04.2014 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 03.05.2014 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 03.05.2014 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 03.06.2014 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 03.06.2014 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 02.07.2014 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 02.01.2014 r. do dnia zapłaty,
- 1 100 zł od dnia 02.08.2014 r. do dnia zapłaty,
- 23,65 zł od dnia 02.08.2014 r. do dnia zapłaty,
- 133,42 zł od dnia 02.03.2014 r. do dnia zapłaty;

oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że kwoty po 1100 zł stanowią miesięczny utracony dodatek funkcyjny, kwoty 23,65 zł stanowią miesięczny utracony dodatek motywacyjny, a kwota 133,42 to utracona należność z tytułu utraconej różnicy w dodatkowym wynagrodzeniu rocznym. Powyższych sum powódka domaga się z powodu niezgodnego z prawem odwołania z funkcji Dyrektora (...) w S., przy czym jako podstawę dochodzonych roszczeń wskazała art. 417 § 1 k.c.

Pozwana Gmina S. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów postępowania wg norm przepisanych, podnosząc, że w jej ocenie zachodziły przesłanki do odwołania powódki z funkcji Dyrektora (...) w S., gdyż jedynie kierowana przez nią szkoda nie miała we właściwym czasie arkusza organizacyjnego. Nadto wskazała, że neguje podstawę prawną wskazaną przez powódkę tj. art. 417 § 1 k.c., gdyż w jej ocenie roszczenia objęte pozwem mają charakter pracowniczy i powinny być dochodzone przed Sądem Pracy w określonych ramach czasowych. Wedle pozwanego decyzje administracyjne o odwołaniu nie przenoszą się wprost na stosunek pracy. Odwołanie z funkcji dyrektora podlega ocenie zarówno na gruncie prawa pracy, jak i prawa administracyjnego. Stwierdzenie nieważności zarządzeń o odwołaniu powódki z funkcji dyrektora nie wywiera skutków w zakresie praw pracowniczych powódki. Orzeczenia administracyjne skutkują jedynie w sferze publicznoprawnej i nie przekładają się automatycznie na sferę prywatnoprawną. Wedle pozwanego strona powodowa winna udowodnić, że na skutek nieuzasadnionych działań pozwanego powstała realna szkoda i między nimi występuje adekwatny związek przyczynowy, czemu jednak powódka nie sprostowała. Zakwestionowano także żądanie co do wysokości, gdyż dodatki określała uchwała Rady Gminy i uzależniała ich przyznanie i wysokość od realizowania powierzonych zadań w zakresie oświaty i planu wydatków na dany rok budżetowy i nie ma w tym wypadku automatyzmu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Po przeprowadzeniu konkursu Wójt Gminy S. pismem z 16.04.2004r. powierzył powódce H. W. stanowisko Dyrektora (...) w S. na okres 5 lat. Z kolei pismem z 02.07.2009r. Wójt Gminy S. przedłużył powierzenie powyższego stanowiska

powódce na okres od 01.09.2009r. do 31.08.2014r. W piśmie z dnia 02.07.2009r. wskazano, że wysokość dodatku funkcyjnego pozostaje bez zmian.

Dowód: okoliczności bezsporne, opisane pisma – k. 10-11 , akta osobowe powódki

Wójt Gminy S. A. O. zarządzeniem nr (...) z 16.07.2013r. odwołał powódkę z funkcji Dyrektora (...) w S.. Jednakże w dniu 30.07.2013r. tenże wójt uchylił powyższe zarządzenie wydając zarządzenie nr (...) po zapoznaniu się ze stanowiskiem Kuratorium (...) w K.. Następnie Wójt Gminy S. w dniu 09.08.2013r. wydał zarządzenie nr (...) o odwołaniu powódki z funkcji Dyrektora (...) w S.. Wojewoda (...) w dniu 17.12.2013r. wydał rozstrzygnięcie nadzorcze nr (...) (...)(...) w którym stwierdził nieważność powyższego zarządzenia ze względu na istotne naruszenie prawa, wskazując, że uzasadnienie ocenianego zarządzenia zostało sformułowane w sposób ogólnikowy i niezrozumiany, bez podania jakie wskazówki i wytyczne organu prowadzonego powódka pomijała. Wojewoda wskazał, że w utrwalonym orzecznictwie sędowo—administracyjnym odmienna wizja prowadzenia placówki oświatowej, czy też konflikt z organem prowadzącym nie mieszczą się w pojęciu szczególnie uzasadnionych przypadków zawartych w art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty. Skargę na to rozstrzygnięcie nadzorcze Wójt Gminy S. cofnął. Ponadto Rada Gminy S. w uchwale z 31.03.2014r. uznała za zasadną skargę powódki na działalność Wójta Gminy S.. Zarządzeniem nr (...) z 15.04.2014r. Wójt Gminy S. uchylił własne zarządzenie nr (...), jednakże w tym samym dniu wydał ponownie zarządzenie nr (...) o odwołaniu powódki ze stanowiska Dyrektora (...) w S..

Dowód: opisane dokumenty - 12 -41

Wojewódzki Sąd Administracyjny w P. wyrokiem z 14.01.2015r. w sprawie IV SA/Po 851/14 stwierdził nieważność Zarządzenia Wójta Gminy S. nr (...) z 15.04.2014r. o odwołaniu powódki ze stanowiska Dyrektora (...) w S.. Jednocześnie tenże sąd stwierdził, że zaskarżone zarządzenie nie może być wykonane. Sąd stwierdził, że organ w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały nie dokonał logicznego i przekonującego omówienia choćby w dostatecznym zakresie wystąpienia przesłanki z art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie oświaty oraz nie wykazał by w sprawie zachodziła konieczność odwołania dyrektora szkoły bez wypowiedzenia w związku z zagrożeniem interesu publicznego jakim jest realizacja funkcji szkoły.

Skarga kasacyjna Wójta Gminy S. na powyższe orzeczenie została oddalona wyrokiem NSA z dnia 01.07.2015r. w sprawie I OSK 978/15. W ocenie tego sądu nie wykazano by powódka dopuściła się takowych uchybień, które by wymagały natychmiastowego przerwania wykonywania funkcji dyrektora, a zarzut Wójta dotyczący braku ustalonego arkusza organizacyjnego był w okolicznościach sprawy zarzutem ogólnikowymi. Nie wykazano też stosownym dokumentem naruszenia dyscypliny finansowej.

Dowód: opisane wyroki z uzasadnieniem – k. 42-57

Powódka H. W. jest siostrą poprzedniego Wójta Gminy S. A. K., z którym A. O. był w konflikcie. W związku z zarządzeniami Wójta Gminy S. A. O. o odwołaniu jej z funkcji dyrektora (...) w S. faktycznie została odsunięta od wykonywania czynności dyrektorskich w tymże (...)od września 2013r. W szkole tej pracowała jako szeregowy nauczyciel, a czynności dyrektora wykonywała inna osoba. Wobec zarządzeń Wójta Gminy S. o odwołaniu powódki z funkcji Dyrektora (...) w S. od września 2013r. do sierpnia 2014r. powódka nie otrzymywała dodatku funkcyjnego z tytułu funkcji dyrektora, który do tej pory wynosił 1100 zł miesięcznie i w takiej kwocie był jej faktycznie do czasu odwołania wypłacany. W okresie od września 2013r. do sierpnia 2014r. wobec odwołania z funkcji dyrektora powódka była także pozbawiona dodatku motywacyjnego w kwocie 23,65 zł miesięcznie, a nadto zmniejszone wynagrodzenie o dodatek funkcyjny i motywacyjny wpłynęło na obniżenie jej dodatkowego wynagrodzenia rocznego płatnego w 2014r. o co najmniej 133,42 zł.

Dowód: decyzja z 16.07.2013r. o ustaleniu wynagrodzenia - k. 78, lista płac z lipca i sierpnia 2013r. – k. 79,80, potwierdzenie wykonania operacji – k. 81, 82, zeznania powódki – k. 239-242

Wyrokiem Sądu Rejonowego w K.z dnia 24.05.2016r. w sprawie II K 337/15 A. O. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 kk polegającego na tym, że 15.04.2014r. w S., pełniąc funkcję Wójta Gminy S. i z tego posiadając uprawnienia do odwołania nauczyciela ze stanowiska kierowniczego w szkole, dla której organem prowadzącym jest gmina, przekroczył te uprawnienia w ten sposób, że zarządzeniem nr (...) odwołał bez wypowiedzenia na podstawie art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 07.09.1990r. o systemie oświaty H. W. z zajmowanego przez nią stanowiska Dyrektora (...) im. (...) w S., pomimo braku opinii (...) Kuratora Oświaty w P., o którą miał obowiązek wystąpić i która była wymagana w oparciu o art. 38 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 07.09.1990r. o systemie oświaty przed podjęciem decyzji o odwołaniu H. W. ze stanowiska Dyrektora (...), czym działał na szkodę interesu prywatnego H. W.. Jednocześnie sąd karny zasądził od oskarżonego na rzecz H. W. kwotę 16 000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Na skutek apelacji oskarżonego i jego obrońcy przedmiotowy wyrok został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w K.z dnia 28.10.2016r. w sprawie II Ka 233/16 w ten sposób, że sąd warunkowo umorzył postępowanie o przypisany czyn z art. 231 § 1 kk na okres próby 2 lat i orzekł nawiązkę od oskarżonego w kwocie 5 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, jednocześnie uchylając orzeczenie o zadośćuczynieniu na rzecz pokrzywdzonej.

Dowód: opisane wyrok i z uzasadnieniem w aktach II K 337/15

H. W. w dniu 01.06.2015r. do Sadu Pracy w K. złożyła pozew przeciwko Wójtowi Gminy S. o wypłatę wynagrodzenia w kwocie 40 000 zł z tytułu niezgodnego z prawem odwołania z funkcji dyrektora w okresie od września 2013r. do sierpnia 2014r. Wyrokiem z dnia 18.08.2015r. w sprawie IV P 202/15 Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K.uwzględnił powództwo przeciwko pracodawcy – (...) im. (...)w S. co do kwoty 16 300,26 zł tytułem odszkodowania z odsetkami. Wyrokiem Sądu Okręgowego w K.z dnia 31.12.2015r. zmieniono wyrok sądu I instancji i oddalono powództwo w całości z uwagi na złożenie pozwu po terminie 7 dni od dnia doręczenia pisma wypowiadającego umowę o pracę. Skarga kasacyjna od tego orzeczenia jest w trakcie rozpoznawania.

Dowód: opisane dokumenty w aktach IV P 202/15

Powódka otrzymywała nagrody za osiągnięcia w edukacji przyznawane przez Wójta Gminy S., w tym A. O.. Nagrody te zwyczajowo otrzymywali dyrektorzy wszystkich szkół. Otrzymała także nagrodę Ministra Edukacji. Narodowej. Przed odwołaniem powódki z funkcji dyrektora szkoły pojawił się spór między stronami w zakresie arkusza organizacyjnego, do którego wójt zgłaszał zastrzeżenia. Powódka przeszła na emeryturę 01.03.2015r.

Powódce wystawiono w sierpniu świadectwo pracy i do pracy w charakterze dyrektora już nie powróciła. Konsekwencją zarządzenia z 09.08.2013r. był nowy angaż podpisany z nią przez nowego Dyrektora (...). W lipcu 2013r. arkusz organizacyjny w (...) w S. nie był jeszcze zatwierdzony, a termin upływał w maju, na co jako przyczynę odwołania powódki powoływał się Wójt. Spory Wójta z powódka dotyczyły także sfery finansowej (...) związanej z kwestiami demograficznymi.

Dowód: zeznania powódki – k. 239-242, częściowo zeznania Wójta Gminy S. A. O. – k. 242-244

Sąd dał wiarę wskazanym w ustaleniach stanu faktycznego dokumentom, gdyż ich autentyczność i treść nie była kwestionowana przez strony, a Sąd nie dopatrywał się powodów by czynić to z urzędu.

W zakresie zeznań stron sąd pominął kwestie dotyczące wzajemnych animozji osobistych między stronami. Sąd uznał zeznania stron za wiarygodne co do opisu poszczególnych czynności, gdyż powyższe wynikało z aktów administracyjnych i orzeczeń sądowych. Strony w zasadzie opisywały przebieg wypadków oraz przyczyny poszczególnych czynności, przy czym czyniły to w sposób subiektywny. Nie budzi najmniejszych wątpliwości, co wynika z zeznań wójta i powódki, że strony pozostawały w silnym konflikcie i z tego powodu odczuwały w stosunku do siebie niechęć. Kwestie emocjonalne nie miały jednak dla sądu żadnego znaczenia, gdyż sąd badał jedynie czy strony

działy w ramach obowiązującego prawa. Z tego powodu sąd nie oceniał wykładni prawa dokonywanej przez strony, w tym zwłaszcza Wójta (...), traktując to jako wyraz stanowiska prawnego, a nie element stanu faktycznego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne prawie w całości.

Powódka reprezentowana przez fachowego pełnomocnika wskazała wyraźnie jako podstawę swego żądania art. 417 § 1 k.c.

Zgodnie z tym przepisem za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa.

Obecna treść art. 417 KC jest wynikiem ewolucji zasad odpowiedzialności państwa za działania władcze w polskiej doktrynie i dostosowania jej do wymagań Konstytucji RP. Po zmianie kodeksu cywilnego z 17.6.2004 r. treść przepisów Kodeksu wystarcza do zrekonstruowania pełnej normy prawnej i nie ma potrzeby odwoływania się do Konstytucji RP. De lege lata podstawową zasadą odpowiedzialności Skarbu Państwa jest **zasada niezgodności z prawem**. Komentowany przepis ma najszerszy zakres hipotezy ze wszystkich przepisów dotyczących odpowiedzialności Skarbu Państwa i jednostki samorządu terytorialnego, co oznacza, że pozostaje z nimi w relacji *lex generalis–lex specialis*. Konstrukcja art. 417 KC oparta jest na ogólnej formule deliktu. Przesłanki odpowiedzialności w świetle komentowanego przepisu są następujące:

- 1) szkoda;
- 2) szkoda ta musi być wyrządzona przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej (w sferze imperium);
- 3) istnienie normalnego, adekwatnego związku przyczynowego między działaniem lub zaniechaniem przy wykonywaniu władzy a powstaniem szkody (art. 361 k.c.).

W obecnym stanie prawnym nie powinno ulegać wątpliwości, że odpowiedzialność jednostki samorządu terytorialnego za działania w sferze imperium nie jest oparta na zasadzie winy (nawet anonimowej). Z odpowiedzialności powstającej na podstawie komentowanego przepisu nie można zwolnić się, wykazując brak winy. Sfera wykonywania władzy publicznej (imperium) obejmuje stosunki prawne, w których państwo lub jednostka samorządu terytorialnego występuje w pozycji nadrzędnej, mogąc jednostronnie władczo kształtować prawa lub obowiązki innego podmiotu i stosować środki przymusu w celu zapewnienia realizacji tych praw lub obowiązków.

Podstawową zmianą w stosunku do poprzedniego stanu prawnego jest ukształtowanie odpowiedzialności państwa i jednostek samorządu terytorialnego na zasadzie **niezgodności z prawem**. De lege lata nie powinno budzić wątpliwości, że wina funkcjonariusza (także anonimowa) nie jest przesłanką powstania odpowiedzialności. Stan niezgodności działania lub zaniechania z prawem ma miejsce w przypadku sprzeczności tego zachowania z normą prawną dekodowaną z obowiązującego przepisu prawnego, obojętnie jakiej rangi (ustawa, ratyfikowana umowa międzynarodowa, rozporządzenie).

W przedmiotowej sprawie, co było bezsporne, nie budzi wątpliwości, że doszło do działania Wójta Gminy S. w zakresie imperium poprzez wydanie zarządzeń o charakterze administracyjno-prawnym o odwołaniu powódki z funkcji dyrektora szkoły. Z ustalonego i bezspornego stanu faktycznego wynika także, że niezgodność z prawem tych zarządzeń była kolejno stwierdzana przez uprawnione do tego organy, aż do zakwestionowania ostatniego odwołania powódki przez sądy administracyjne i procesu karnego wobec wójta zakończonego ostatecznie warunkowym umorzeniem postępowania. We właściwym trybie stwierdzano, że działania wójta były niezgodne z prawem tj. ustawą o systemie oświaty. Kwestia ta jest jednoznaczna i przesądzona ostatecznie administracyjnie i sądowno-administracyjnie. Podkreślenia przy tym wymaga, że **nie ma w tym wypadku znaczenia wina Wójta Gminy, czy jej brak**. Dla

ustalenia odpowiedzialności z art. 417 § 1 k.c. wystarczająca jest niezgodność z prawem działania lub zaniechania przy wykonywaniu władzy publicznej, co w przedmiotowej sprawie miało miejsce i zostało potwierdzone we właściwym trybie. Wynika to z konstytucyjnej zasady legalizmu organów państwa.

Pozwany powołuje się na rozdzielenie stosunku administracyjnego ze stosunkiem pracowniczym, co w przedmiotowej sprawie oczywiście miało miejsce. Dla sądu cywilnego kwestia ta nie ma jednak żadnego znaczenia. Stosunek pracowniczy badany jest bowiem przez sąd pracy w innym trybie na podstawie innych przepisów materialno-prawnych. Tymczasem sąd cywilny bada jedynie zaistnienie przesłanek odpowiedzialności cywilnej deliktowej wynikającej właśnie z władczego działania jednostki samorządu terytorialnego, na co pozwany sam się wielokrotnie powołuje. Odszkodowanie cywilne jest czym innym aniżeli odszkodowanie pracownicze, z tymże wyrównanie uszczerbku w trybie pracowniczym może niwelować szkodę cywilną, a zatem wpływać na jej zmniejszenie. Skorzystanie lub brak skorzystania z roszczeń pracowniczych nie ma wpływu na zasadę odpowiedzialności w sprawie cywilnej.

Uzyskanie od szkoły będącej pracodawcą odszkodowania na podstawie przepisów prawa pracy z tytułu niezgodnego z prawem odwołania z funkcji dyrektora szkoły nie wyłącza możliwości dochodzenia od jednostki samorządu terytorialnego odszkodowania na podstawie przepisów prawa cywilnego za szkodę wyrządzoną przez wydanie decyzji niezgodnej z prawem (art. 417 § 1 i art. 417[1] § 2 KC), co wynika ze stanowiska SN wyrażonego w wyroku z 23.11.2012r. w sprawie II PK 95/12. Z takową sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, przy czym w sprawie pracowniczej pozew został prawomocnie oddalony z uwagi na jego spóźnienie.

W zakresie szkody nie budzi wątpliwości wyliczenie przedstawione przez powódkę. Pozwany wskazuje na to, że dodatki dochodzone nie były w pewnej wysokości i nie są automatycznie. Należy jednak zwrócić uwagę, że obecnie powódka domaga się w istocie jedynie odszkodowania w wysokości utraconego dodatku kierowniczego z tytułu funkcji jaką pełniła przez okres od 2004r. nieprzerwanie i cały czas dochodzony dodatek funkcyjny był w stałej wysokości 1100 zł. Tym samym z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością w przypadku braku jej odwołania otrzymywałaby go dalej w tej samej wysokości do czasu upływu kadencji. To z kolei wpływało także na dodatek motywacyjny oraz zmniejszenie tzw. 13 pensji.

Pomiędzy wydaniem zarządzenia o odwołaniu powódki przez wójta a obniżeniem jej wynagrodzenia o dochodzone kwoty niewątpliwie zachodzi adekwatny związek przyczynowy, gdyż normalnym następstwem odwołania z funkcji dyrektora jest pozbawienie dodatku funkcyjnego, a co za tym idzie zmniejszenie dodatku motywacyjnego i 13 pensji, co faktycznie nastąpiło w przypadku powódki. Rozerwanie stosunku administracyjno-prawnego z pracowniczym ma miejsce, ale jednocześnie stosunek administracyjny w bezpośredni sposób wpływa na w/w zmniejszenie wynagrodzenia. Pierwotnym powodem zmniejszenia wynagrodzenia powódki były właśnie zarządzenie o jej odwołaniu. Co więcej powódka nadal pracowała w tej samej szkole i nie było żadnych innych przeszkód by pełniła funkcję dyrektora. Tym samym powódka doznała szkody w dochodzonej wysokości odpowiadającej wysokości utraconych kwot na skutek niezgodnego z prawem działania organu jednostki samorządu terytorialnego.

Mając powyższe na uwadze sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki odszkodowanie w wysokości dochodzonych kwot za okres od września 2013r. do sierpnia 2014r., łącznie 13 617,22 zł.

Co do odsetek za opóźnienie sąd przyjął za uzasadnione ich żądanie za konkretne kwoty miesięczne zgodnie z żądaniem poza pkt 6 i 22 pozwu. Wynagrodzenie wypłacane jest bowiem nauczycielowi 1 dnia każdego miesiąca, a zatem w przypadku zgodności z prawem powódka dochodzone kwoty otrzymywałaby w tej dacie, co stanowiło jednocześnie datę wymagalności. Ponieważ jednak kwota 23,65 zł z pkt 6 pozwu winna być wypłacona razem z dodatkiem funkcyjnym, podobnie jak tożsama kwota z pkt 22 pozwu, stąd w tych wypadkach odsetki zasądzono od 03.11.2013r. oraz 02.07.2014r., oddalając żądanie odsetek wcześniejszych. Z kolei 13 pensja winna być płatna do końca lutego 2014r., stąd odsetki zasądzono od daty późniejszej.

Podstawą prawną zasądzenia odsetek za opóźnienie był art. 481 § 1 i 2 kc.

O kosztach orzeczone na podstawie art. 98 kpc, gdyż powódka wygrała proces w całości co do kwoty głównej. Na koszty powódki złożyły się opłata od pozwu w wysokości 681 zł, koszty zastępstwa procesowego wg norm przepisanych – 4800 zł oraz 17 zł opłaty skarbowej za pełnomocnictwo, razem 5498 zł.

SSR Daniel Adamczyk